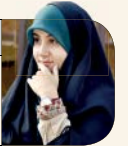

یک جفت گوش شنوا!

زهرا قربانی

دبیر
نوجوانه

دوران نوجوانی، دوران رهبری انقلاب های به سرانجام نرسیده در مدرسه است. انقلاب هایی که خبرچین کلاس به ناظم لو داده و ساعت ها طراحی استراتژیک را نقش بر آب کرده است. دوران وعده های نشدنی در انتخابات شورای دانش آموزی و در رفتن از کلاس های درس به بهانه تمرین تئاتر برای جشنواره خوارزمی، اما خروجی و جدی گرفتنش تقریباً مساوی با صفر است.

چند سالی است گردهمایی و برنامه هایی تحت عنوان «جشن تکلیف سیاسی» برای رای اولی برگزار می شود که تاریخ انقضای آن تا پایان رای گیری است. یعنی به محض اتمام انتخابات دوباره نوجوان به جایگاه بی اهمیت خود برمی گردد تا چهار سال بعد دوباره مهم شود. درست مثل همان وعده وعیدهای عمل نشده و روی هم تلمبار شده شورای دانش آموزی خودمان.

حالا نوجوان می ماند و سوال همیشگی «چرا باید رای بدهیم؟» و آنهایی هم که هنوز سن شان به رای دادن قد نمی دهد دلیل دندان گیری برای مطالبه حق و حقوق خود پیدا نمی کنند! تا دل تان بخواهد تشکل دانش آموزی و صدای بلند شنیده نشده داریم که می توانند جلوی بی اهمیتی گفتمان و پرسش و پاسخ را بگیرند و تا دل تان بخواهد عاشق ایران داریم که به خاطر کج سلیقه مسئولین مایوس و مردود شده اند اما همچنان حرف از ایران که می شود صف اولند. سن و سال شان زیاد هم نیست. بچه های مجلس دانش آموزی، شورای دانش آموزی، بچه های انجمن اسلامی دانش آموزان، نخبه های فرهنگی و هزار و یک تشکل درون سازمانی و بیرون سازمانی آموزش و پرورش که دل شان می خواهد گوشه ای از بار نابسامانی های کشورشان را بردارند و بدون فیش حقوقی پای کار بایستند اما حتی صدای شان به آقای وزیر آموزش و پرورش هم نمی رسد و حتی اگر هم برسد، کار ساز نیست.

به دلیل اهمیت این قشر یک شورای عالی در دل وزارت ورزش و جوانان تشکیل شده که اولین جلسه اش به مناسبت روز جوان برگزار شد و امید است در ادامه از حضور و نظرات خود نوجوانان هم کمک گرفته شود اما نکته قابل توجه در این جلسات، طرح مسائل آن حول محور قشر جوان است. اتفاقی که در دولت های پیشین هم شاهد آن بودیم.

قشر نوجوان از نماینده مجلسش دیده شدن می خواهد و چند جفت گوش شنوا برای مطالباتش تا غده سرطانی نشود. حضور در صحنه عمل می خواهد و درست کردن کشورش و خلاصه اهمیت قائل شدن می خواهد، و رای هویت دانش آموزی اش.

چه خبر تونه!

درباره چند سیستم آموزشی و تربیتی متفاوت در جهان

تربیت، واژه ای که هیچ گاه از بین نمی رود؛ بلکه از شکلی به شکل دیگر تغییر می کند! ما در طول زندگی همواره در حال تربیت دیدن و تربیت کردن به روش های گوناگون هستیم که برخی از آنها مستقیم و برخی غیرمستقیم هستند. تربیت، مثل یک پازل هوشمند، تشکیل شده از قطعات گوناگونی است که با دقت و هماهنگی به یکدیگر می پیوندند؛ این پازل باعث شناخت بهتر از خود، دیگران و جهان می شود. هر قطعه اطلاعات جدید، هر لحظه تجربه، یک بخشی از پازل را کامل تر و زیباتر می کند. تربیت، همچون داستانی فوق العاده ما را به دنیایی از دانش، حکمت و تجربه می برد که هر آدمی را به یک نقطه جدید از تحول و بهبود هدایت می کند. ولی امان از روزی که تربیت، تبدیل به موجودی وحشتناک شود! تربیت به خودی خود ترسناک و غیرقابل پیش بینی نیست، بلکه روش های تربیتی است که اثرات مثبت و منفی را روی افرادی که تحت آن روش آموزش می بینند، می گذارند. از آنجایی همه ما در قلب روش های تربیتی ایران پرورش یافته ایم، بد نیست نگاهی به کشورهای دیگر هم بیندازیم که ببینیم به اصطلاح این ور درس خواندن سخت تر است یا آن ور؟

علیرضا عالی بیگی
نوجوانه

خاص از نوع بد!

نظام آموزشی در کره شمالی به شیوه ها و تکنیک های خاصی متمایل است، ولی خاص از نوع بد! تربیت نظامی یک جزء مهم از نظام آموزشی کره شمالی است! دانش آموزان به مدت معینی در

دوره های تربیت نظامی شرکت می کنند تا مهارت های نظامی و انضباط را یاد بگیرند. نظام آموزشی در کره شمالی تأکید زیادی بر دروس علمی دارد. به علاوه، دروس انسانی مربوط به تاریخ و فرهنگ کره شمالی نیز در برنامه درسی وجود دارند؛ ولی خیلی خیلی کم! زبان کره ای به عنوان زبان اصلی و مهم در برنامه درسی حضور دارد. همچنین، دانش آموزان برای تقویت مهارت های زبان انگلیسی نیز به درس های مرتبط دسترسی دارند.

در روند تکلیف نوشتن دانش آموزان کره شمالی دیگر خبری از ویکی پدیا و اینترنت و کپی کردن نیست! از آن جایی که دولت کره شمالی دسترسی به اطلاعات را بسیار محدود کرده است، تحقیق و پژوهش تبدیل به یک عملیات غیرممکن در آن کشور شده است.

با توجه به روابط نه چندان خوب این کشور با دیگر کشورها نیز، مراحل کشوری المپیاد و رقابت های بین مدارس در عرصه بین الملل نیز تبدیل به یک کابوس برای دانش آموزان این کشور شده است. البته همیشه راهی برای رسیدن به هدف نیاز به تلاش و کوشش دارد. در کره شمالی هم چالش ها وجود دارد، اما تلاش برای پیشرفت و بهبود همیشه در جریان است.

نوجوانان و رسانه ها

آموزش در نیجریه، آموزشی پر از نکات سیاه و سفید! در نیجریه، تحصیلات برای همه دانش آموزان تا ۱۲ سالگی اجباری است! این یعنی هر کسی در این کشور تا این سن باید به مدرسه برود و

تحصیلات ابتدایی و متوسطه را گذرانده باشد اما به علت چالش هایی مثل کمبود امکانات آموزشی، هنوز هم بعضی از مناطق ممکن است با مشکلات روبه رو باشند. یک چیز دیگر جالب این است که در نیجریه، زبان انگلیسی به عنوان زبان رسمی آموزش به کار می رود اما در بعضی از مناطق، زبان های محلی هم تدریس می شوند. این تنوع زبانی باعث شده که دانش آموزان مجبور به یادگیری زبان های جدید شوند!

در برخی از مدارس نیجریه، تعلیم و تربیت براساس کتاب های داستان در جریان است؛ آنها معتقدند داستان ها این امکان را فراهم می کنند که بدون تجربه اتفاقی تلخ و گاهی شیرین، بدانیم که عاقبت آن کار چه خواهد بود که آن را در زندگی واقعی خود انجام دهیم یا نه!

هر داستانی که از ذهن نویسنده ای خارج شده و توسط قلم آن روی کاغذی نوشته می شود، حاصل یک تفکر و بیشتر اوقات تجربه است که از تک تک کلمات آن می توان درس گرفت و در زندگی خود از آن بهره برد.

آموزش های دینی از دیگر مواردی است که در مدارس نیجریه بسیار جدی گرفته می شوند که از نقاط اشتراک نظام آموزشی این کشور با کشور ماست.

آموزش با چاشنی سحر و جادو!

سیستم آموزشی سوئد داستان خاص خود را دارد؛ داستانی از خلق یک جادوی تحصیلی. در این داستان، بازیگوشی به عنوان جادویی مهم و جذاب ظاهر می شود. کودکان تا سن هفت

سالگی در دنیای این جادو، با شگفتی و سحرانگیز بازی می کنند، جایی که هر بازی یک درس جدید و تازه ای به آنها یاد می دهد. توجه به توسعه شخصی نیز در این داستان به یک مسابقه ماجراجویی جذاب تبدیل می شود. هر دانش آموز به عنوان یک قهرمان شناخته می شود و با پیروزی در چالش های مختلف، نقشه راه خود را برای توسعه شخصی خود کشف می کند. آموزش از طریق تجربه، به شکل یک سفر ماجراجویانه و شگفت انگیز ترتیب داده می شود. دانش آموزان با همراهی راهنمایان، مفاهیم جدید را با تجربه عملی جذاب می آموزند. آنها قدرت انتخاب مسئولیت های خود را نیز دارند، به عنوان یک ماجراجویی در دنیای خودشان، دانش آموزان به عنوان شخصیت های انتخابی، در ماجراجویی های خود مسئولیت هایی را به عهده می گیرند و این انتخاب ها بر توسعه شخصی آنها نیز تأثیر می گذارد. توسعه مهارت های اجتماعی نیز به یک مسابقه گروهی مهیج و هیجان انگیز تبدیل می شود. دانش آموزان با شرکت در این مسابقات، مهارت های ارتباطی خود را تقویت کرده و در دنیای خود به عنوان یک تیم با هم همکاری می کنند. در این دنیای جذاب، هر دانش آموز یک جادوگر است که در ماجراجویی تحصیلی خود، به دنبال رمز و رازهای شگفت انگیز و پیشرفت شخصی می شود.

آموزش به سبک هاراگیری

نظام آموزشی ژاپن، یک سفر جذاب در دنیای دانش و هوشمندی است. این سفر با زبان انضباط و احترام شروع می شود، جایی که دانش آموزان به عنوان

قهرمانان این داستان، در محیط تحصیلی به چالش های جذاب برخورد می کنند. در این داستان جذاب، هنر و موسیقی به عنوان جواهراتی مهم در مسیر دانش آموزان قرار دارند. این هنرها به آنها اجازه می دهند تا خلاقیت خود را بروز دهند و هویت شخصی خود را در دنیای هنری و موسیقی به نمایش بگذارند. درس ها در ژاپن همچون یک ماجراجویی پر از فشرده گی است؛ جایی که دانش آموزان با استمرار تکرار و حل مسائل، عمق و درک بیشتری از دنیای دانشی خود به دست می آورند. مدارس در این داستان به عنوان بخشی از جامعه مهم شناخته می شوند. دانش آموزان با آموزش ارزش ها و احترام به دیگران، یاد می گیرند که چگونه در جامعه بهتر و مؤثر عمل کنند. آموزش هنرهای رزمی به عنوان یک قسمت مهم از این داستان ظاهر می شود. دانش آموزان با تمرین هنرهای رزمی، همچون وارد شدن به یک مدرسه جادویی، به توسعه جسمی، اخلاقی و روحی می پردازند؛ همچنین در برخی از مدارس از روش هایی استفاده می کنند که براساس بازیگوشی و ایده های خلاقانه است. در آخرین قسمت از این داستان، دانش آموزان به عنوان قهرمانانی که از دانشگاه هوشمندی ژاپن فارغ التحصیل می شوند، با مهارت های تحصیلی و زندگی آماده به راه خود در دنیای بزرگ تر می شوند.